

GIỮA MÊNH MÔNG

Ta phí đời ta nay sắp hết
Trơ trọi nhìn quanh đó muộn màng
Sáng sáng bây giờ sao năm tháng
Theo đời vùn vụt thuở sang trang

Lính tráng nghe buồn câu chuyện nãn
Nửa đời ơi hỡi nửa đời tan
Mà trong ký ức còn năm tháng
Giật mình thức dậy mộng tan hoang

Bây giờ có lúc nghe xương cốt
Đã mệt lắm khi bước theo tình
Đã nghe trần trở thôi đừng nhớ
Đã không là gì giữa mênh mông

Mà lại chạy quanh lòng vòng tiếc
Người đi thiệt? Giả? Có về không?
Người đi lòng trống ba lô trống
Giật mình! [Thiên hạ hỏi có? Không?]

Hôm nay cuối tuần trông mây trắng
Phương nào trôi nổi đó cô nương
Đã lỡ "dù bung" anh nương nấn
Và lỡ "tan hàng", vẫn đó, thương ./

NGUYỄN NAM AN